

చైవోవ్ కథలు

ప్రేమోధ్యతం తర్వాత మిగిలేది చెమటవాసనో మరేవాసనోగాని శోభావరిమళం మాత్రం కాదు. తొలినాటి మతాబాల వెలుగుల తర్వాత ముసురుకునేవి మనకచీకట్లే.

ఓ మధ్యాహ్నం ముప్పైరెండేళ్ల నికొలాయ్ ఓల్గా ఇంటి కొచ్చాడు. నికొలాయ్ అప్పుడప్పుడూ ఓల్గా ఇంటికి వచ్చిపోతుంటాడు. ప్రేమసంగతి

దేముడెరుగు. విసుగ్గా వున్నా మనం కొన్ని వనులు అయిష్టంగానైనా చేస్తూనే ఉంటామే, అలాగ. ఉత్సాహంగా ప్రారంభమైన కథ తరువాత సాగదీసినట్టుగా వున్నది వాళ్ల పరిచయం.

ఓల్గా యింట్లో లేదు. మన హీరోగారు డ్రాయింగ్ రూంలో సోఫా వైపు నడుస్తుంటే,

“హాలో అంకుల్, మమ్మీ సోనియాతో కలిసి దర్జీ దగ్గర కెళ్లింది. వస్తూనే వుంటుంది. కూర్చో” అంటూ ఎనిమిదేళ్ల అల్యోషా గొంతు వినిపించింది. ఓ మూలన నక్కిన అల్యోషా తను చూసిన సర్కసులోని ఫీట్లను అనుకరిస్తూ చేతుల మీద నిల్చుని మొగ్గలేస్తున్నాడు. చూసేవాళ్లకది ఆటేమోగాని కుర్రాడికది చాలా సీరియస్ విషయం. దేవుడిచ్చిన ఈ శరీరంతో ఎన్నెన్ని వింత వనులు చెయ్యవచ్చునో తెలుసుకుంటున్నాడు వాడు.

“హలో, ఇక్కడేవున్నావా, రావోయ్, మమ్మీ కులాసాగా వుందా?” అంటూ

మాట కలిపాడు నికొలాయ్.

కాలికింది నుంచి చెయ్యి తీసి చెవివట్టుకోవడానికి వ్రయత్నిస్తూ, “ఏమో అంకుల్, మమ్మీ ఎప్పుడూ కులాసాగా వుండదు. ఒంట్లో బాగుండదో ఏమో ఆడవాళ్లకు జబ్బులు ఎక్కువగా వస్తాయా అంకుల్?” అంటూ సందేహ నివృత్తి చేసుకోవాలనుకున్నాడు అల్యోషా.

నికొలాయ్ ఆ చిన్న మొహాన్ని పరిశీలనగా చూశాడు. వచ్చిన వ్రతిసారీ ఓల్గాతోనే సరిపోయేది, అసలు కుర్రాడు ఇంట్లో వున్న విషయమైనా వట్టింతుకునేవాడు కాదు. ఓ స్త్రీ కోసం తను వస్తున్నాడు. ఇంట్లో కుర్రాడున్నాడు. ఆ కుర్రాడి మనసులో ఏ ఆలోచనలు కదులుతున్నాయో అనే స్పృహ అయినా లేదు తనకు.

ఇప్పుడు కుర్రాణ్ణి చూస్తుంటే వడుచురోజుల ఓల్గా జ్ఞాపకం వచ్చింది. ప్రేమాతిరేకంతో కుర్రాణ్ణి దగ్గరకు తీసుకుని ముద్దు చెయ్యాలనిపించింది.

“ఇలారా నాన్నా, దగ్గరకు వచ్చి కూర్చో, రా” అన్నాడు నికొలాయ్.

ఒక్క లాంగ్ జంప్ చేసి అల్యోషా నికొలాయ్ వక్కన చేరాడు.

“ఊఁ. బాగా చదువుకుంటున్నావా?”

“చిన్నప్పుడే బాగుండేది”

“అదేం?”

“ఇదివరకు ఆడుకుంటే సరిపోయేది. ఇప్పుడు పాఠాలు నేర్చుకోమంటున్నారు” అంటూ అల్యోషా నికొలాయ్ చెంపలు తాకి,

“అంకుల్, షేవ్ చేసుకువచ్చావా?” అంటూ అడిగాడు.

“ఆఁ”

“గడ్డం నున్నగా వుంది. అంకుల్, ఒక్క వెంట్రుక లాగితే నొప్పెడుతుంది గదా, మరి మొత్తం జుట్టు పీకితే ఏం కాదెందుకు?”

నికొలాయ్ కుర్రాడి మొహంలోకి నవ్వుతూ చూశాడు.

“అంకుల్, నేను రోజూ స్కూల్ కేడితే మమ్మీ నాకు వాచీ కొనిస్తానంది. ఇదిగో, నీ గొలుసులాంటిదే నాకూ కావాలి. డాడీకి కూడా యిలాంటి గొలుసుంది. ఆ గొలుసు లాకెట్ లో మమ్మీ బొమ్మ కూడావుంది.”

“అన్నీ బాగానే తెలుసే. డాడీని ఎప్పుడు కలిశావు?”

“నేనా! కాదే?”

ఏం చెప్పాలో తెలియక కుర్రాడు యిబ్బందిగా మొహం పెట్టాడు. అబద్ధం ఆడి వట్టుబడ్డందుకు సిగ్గువడ్డాడు.

“చెప్పవేం? డాడీని ఎప్పుడు చూశావు?”

“లేదు. లేదు”

“అబద్ధాలు చెప్పటం తప్పకదూ. ఎప్పుడు చూశావో చెప్పు. మనిద్దరం ఫ్రెండ్స్ మి. ఏం. ఫ్రెండ్స్ మధ్యన రహస్యాలుంటాయా? ఎప్పుడు చూశావో చెప్పవూ?”

అల్యోషా ఆలోచనలో పడ్డాడు.

“మమ్మీకి చెప్పకూడదు మరి”

“ఛ. నేనెందుకు చెబుతాను”

“ప్రామిస్”

“ప్రామిస్”

“ఒట్టు!”

“భలే కుర్రాడివే. నాచేత ఒట్టు పెట్టిస్తావా?” అన్నాడు నికొలాయ్ నవ్వుతూ.

అల్యోషా ఎవరికీ తెలయని రహస్యాన్ని చెబుతున్నట్టుగా

వాదానం

మరి, నన్ను మమ్మీకి చెప్పాడు. మమ్మీకి తెలిసిందంటే నన్నూ, నానానూ, మమనిషిని ఎవర్నీ బతకనివ్వదు. చెబుతున్నాను మరి, నీళ్ల నానానూ, నేనూ కలిసి వారానికి రెండుసార్లు డాడీని చూడడానికి వెళ్తా. మమనిషి మమ్మల్ని బజారుకు తీసుకెడుతుందా, అక్కడ ఓ వాళ్ల దాడి మాకోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంటాడు”

“అలా వెళ్లి?”

“అవును లేదు. వెళ్లి వూరికేనే కూర్చుంటాం. డాడీ మాకు స్వీట్లు, కేకులూ, వాళ్ల కొనిపెడతాడు. అవన్నీ తిన్న తర్వాత ఆకలెయ్యదుగా, అయినా మమ్మీ దాడి అన్నం తినకపోతే మమ్మీకి రహస్యం తెలిసిపోతుందిగా, అందుకే బలవంతంగా ఎంతో కొంత తింటాం మరి”

“దాడితో ఏం మాట్లాడతారు?”

“ముందు? అన్నీ మాట్లాడుతాం. డాడీ మాకు కథలూ, జోకులు చెప్పి బయటకు వెళ్తాం. మేం కాస్త పెద్దవాళ్లమైన తర్వాత మమ్మల్ని తన దగ్గరే ఉంచుకుంటాడు. డాడీతో వుండటం సోనియా కిష్టం లేదు. నాకిష్టమే. మమ్మీ మాత్రం నాకూ బాధగానే వుంటుందనుకో. అప్పుడు రోజూ మమ్మీకి అలాంటి వాస్తామగా. మమ్మీ డాడీని ఇంటికి రమ్మని ఎందుకడగదో అర్థం కాలేదు. దాడికి మమ్మీ అంటే చాలా ఇష్టం. ఎప్పుడూ మమ్మీ ఎలాగుంది? అలాంటి వాళ్లకు ఉందా? కులాసాగా ఉందా? అంటూ అడుగుతుంటాడు. మమ్మీ చెప్పినట్లు వినాలి. మమ్మీని విసిగించాడు. అల్లరి చెయ్యడం అని చెబుతాడు. అంకుల్, దురదృష్టవంతులంటే ఎవరు? మేం దురదృష్టవంతులమా?”

“అదేం ప్రశ్న?”

“డాడీ ఎప్పుడూ పావం, మీ బతుకు అలాగైపోయాయి. మమ్మల్ని చూసినా, మమ్మీని చూసినా డాడీకి జాలి, మేం దురదృష్టవంతులమని”

“అలాగా. అయితే మీరు మీ మమ్మీకి తెలియకుండా రహస్యంగా దాడితో కలుస్తున్నారన్నమాట. ఇంతకూ మీ డాడీ నా గురించి ఏం చెబుతాడు?”

“ఏ గురించా?”

“అ...”

అల్యోషాకు ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు.

“అబ్బే. ప్రత్యేకంగా ఏం లేదు”

“ప్రత్యేకంగా కాదు. అసలు నా గురించి ఏమైనా మాట్లాడతాడా?”

“నీకు కోసం రాదుగా మరి”

“ఛ. నాకోసం ఎందుకు వస్తుంది, చెప్పు, చెప్పవూ, నా బుజ్జి గదూ!”

“డాడీకి నువ్వంటే కోసం. నీవల్లే మమ్మీ కష్టాలు వడుతుందంటాడు.

మమ్మీ బతుకు నీవల్లే పాడైందట. అంకుల్, నేను డాడీకి ఎన్నోసార్లు చెప్పాను. నువ్వు మంచివాడివని”

“మేం ఏం అమ్మ బతుకు నాశనం చేశానని చెప్పాడా?”

“అలాగే కోసం. కోసం తెచ్చుకోనన్నావుగా యిప్పుడే” నికొలాయ్

అందుకే నీ గదిలో వచ్చాడు చెప్పాడు.

“నీ ముసా మనుషులు. ఓల్గా జీవితం పాడు చేసింది వాడా, నేనా? మమ్మీని చీ యిప్పుడేమో నామీద నిందవేస్తారూ!” అంటూ అల్యోషాను

అల్యోషాను వట్టుకుని, “ఏరా, నేనే నాశనం చేశానన్నాడు కదూ!”

అలా గట్టించాడు.

“అంకుల్, ముచ్చిప్పుడే ప్రామిస్ చేశావు, కోసం తెచ్చుకోనని”

“అంకుల్, కోసం వచ్చిందని చెప్పానా నీతో. ఉచ్చులో వడ్డది నేను.

నీతో మేం ఏం అమ్మ జీవితం నాశనం చేశానా? హం...”

రష్యన్ మూలం: చెహోవ్
తెలుగు గొంతు: కరుణారణ

కాలింగ్ బెల్ చప్పుడయ్యింది. అల్యోషా పరిగెత్తుకెళ్లి తలుపు తీశాడు. ఓల్గా, సోనియా నవ్వుకుంటూ వచ్చారు.

నికొలాయ్ ఒకసారి వాళ్లవైపు అసహ్యంగా చూసి, “అంతే మరి, అన్నింటికీ నాదే బాధ్యత. నావల్లనే తన జీవితం నాశనమైందని సాధిస్తాడు మరి” అంటూ వళ్లు వటవట కొరికాడు నికొలాయ్.

“ఏమిటి, సణుక్కుంటున్నావు?” అంటూ అడిగింది ఓల్గా.

“ఆహా, వినాలని అంత కోరికగా వుందా ప్రేయసీ, నీ ముద్దుల మొగుడు నీపిల్లలకు ఏం నూరిపోస్తున్నాడో తెలుసుకో మరి. నేను దుర్మార్గుణ్ణి, విలన్ ని. నేను నీ బతుకు నాశనం చేశాను. నీ పిల్లల బతుకు నాశనం చేశాను. నీ బతుకులు పాడుచేసి నేను మాత్రం సుఖంగా కులుకుతున్నాను. ఛ. ఛ. వెధవ పెంట”

“ఎందుకంత కోసం నికొలాయ్ డియర్. ఇప్పుడెవరేమన్నారు నిన్ను! నువ్వు నాప్రాణం” అంది ఓల్గా నికొలాయ్ మొహాన్ని కన్నీళ్లతో తడిపేస్తూ.

“ఆహా, ఏం నంగనాచి మాటలు. నీ గారాలకొడుకు ఏం చెబుతున్నాడో విను మరి!” అన్నాడు నికొలాయ్ ఉక్రోషంగా.

అల్యోషా సిగ్గుతో, అవమానంతో, భయంతో వణికిపోతూ “అంకుల్ స్టీజ్” అంటూ వేడుకున్నాడు. అసలు సంగతేమిటో తెలియక ఓల్గా ప్రియుడివైపు, కొడుకువైపు అర్థం కానట్టుగా చూసింది.

“వనిమనిషి నీ పిల్లల్ని బజారుకు తీసుకెళ్లే మిషన్ వాళ్లను తండ్రితో కలుపుతున్నది. అక్కడ వీళ్లు స్వీట్లు, చాక్లెట్లు మెక్కి తింటారు. వాడేమో నాకు వ్యతిరేకంగా వీళ్లకు పురకొస్తాడా. వాడేమో నీ కోసం పిల్లలకోసం త్యాగాలు చేసిన మహానుభావుడూ, నేనేమో మీ జీవితాలు సర్వనాశనం చేసిన నీచాతినిచ్చుణ్ణి.”

“అంకుల్. నువ్వు ప్రామిస్ చేశావు. ఒట్టు కూడా వేశాడు” అంటూ వెక్కిళ్లు పెట్టి ఏడుస్తూ అర్థించాడు అల్యోషా.

కోసంతో, అసహ్యంతో ఒళ్లు మరిచి రొప్పుతూ నికొలాయ్, “షటవ్, ఇది వాగ్దానాలకూ, ఒట్లకూ మించిన విషయం. ఎన్ని దొంగ వేషాలు. ఎన్ని అబద్ధాలు. నాగురించి ఎంత దుష్ప్రచారమా”

నికొలాయ్ కోపానికి ఓల్గా కూడా కరిగిపోయింది. “నాకేమీ అర్థం కావడం లేదు. అల్యోషా, నువ్వు మీ నాన్నను కలుస్తున్నావా?” అంటూ అరిచింది.

అల్యోషాకు తల్లి మాటలు వినిపించలేదు.

ఓ భూతాన్నో, రాక్షసుణ్ణో చూసిన భయంతో నికొలాయ్ వైపు చూశాడు అల్యోషా.

“తప్పంతా వనిమనిషిదన్నమాట. దాని సంగతి తెలుస్తాను చూడు” అంది ఓల్గా కసిగా.

“అంకుల్, నువ్వు ప్రామిస్ చేశావు” అంటున్నాడు అల్యోషా వెక్కిళ్లమధ్య. నికొలాయ్ కు కుర్రాడు ముఖ్యంకాదు. వాడు తనను విలన్ గా, నీచుడిగా

పిల్లలకు బోధిస్తుంటే వాగ్దానాలకూ, ఒట్లకూ విలువేమిటి? తన వ్యక్తిత్వాన్ని వాడు రొచ్చుగుంటలోని కీడుస్తుంటే, ఈ కుర్రాడికి చేసిన వాగ్దానాల గురించి వట్టించుకోవాలా? ఓ మూలన నక్కీ కూర్చున్న అల్యోషా “అంకుల్ ఎవరికీ చెప్పని ప్రామిస్ చేస్తేనే రహస్యం చెప్పాను” అన్నాడు సోనియాతో. తెలియని భయంతో ఒళ్లు వశం తప్పింది. పెద్దవాళ్ల ‘ప్రామిస్ ల’కి అర్థమేమిటో మొదటిసారి తెలిసింది ఆ పసివాడికి. ఈ లోకంలో స్వీట్లు, చాక్లెట్లు, తియ్యటి వళ్లూ, వాచీలూ లాంటి మాటలే కాక, ‘ద్రోహం’లాంటి పదాలు కూడా వుంటాయని అప్పుడే తెలిసినచ్చింది.